

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

četrtek, 13. oktober, 2022

Ef 1,1-10; Ps 98; Lk 11,47-54

Premišljujmo

Osrednja tema pisma Efežanom je Božji načrt (skrivnost njegove volje), postavljen za vse večne čase, stoletja zastrt, dokončno uresničen v Jezusu Kristusu, razodet apostolu in razkrit v Cerkvi. To je univerzalna resničnost, tako zemeljska kot nebeška. To je dejanska uresničitev Božjega dela, dela novega stvarstva. Ta realnost je predstavljena kot rast telesa in gradnja Božje hiše. Kristjani sami postanejo nova stvaritev s spoznanjem, modrostjo in ponižnostjo. Cerkev je vrhunec Božjega dela v načinu, ki je tako liturgičen kot pedagoški. To je praznovanje neskončne Božje milosti (Ef 1,3-14). Ali je to molitev razsvetljenja, ki vodi k slavljenju Kristusa, glave vesolja in glave Cerkve? Je to velika prelomna točka, ki jo je naredil Kristus? Kar je bilo mrtvo, je živo; kar je bilo razdeljeno in odtujeno, je spravljeno; odrešenje po milosti doseže vsakogar in hkrati poveže vse može in žene v Kristusu. Sprava je popolna, med Izraelom in pogani, sprava celotnega vesolja. Pavel je služabnik te sprave, ki temelji na Božji ljubezni in ki se razodeva v brezmejni Kristusovi ljubezni (Ef 3,14-19).

Zato se moramo zahvaliti in prejeti, tako kot v naših liturgijah, milost in mir od Boga, našega Očeta, in Gospoda Jezusa Kristusa. Blagoslovljati moramo Boga, Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa. Kot pravi avtor psalma, je Gospod razodel svojo zmago in razodel svojo pravičnost narodom. Torej: spomnil se je svoje zvestobe, svoje ljubezni do Izraelove hiše. Njegova ljubezen sega iz roda v rod in ne izključuje več nobenega ljudstva ali osebe. Vsa zemlja je videla zmago našega Boga. »Vzklikajte *GOSPODU*, vsa zemlja, vedri bodite, vriskajte in prepevajte! Igrajte *GOSPODU* na citre, na citre z glasom pesmi, s trobentami in z glasom roga vzklikajte pred kraljem, *GOSPODOM!*«. Zdi se, da ti vzkliki veselja in upanja ne ustrezajo temu, kar Pavel doživlja v rimski ječi. Vendar je Pavel prepričan, da bo Beseda, ki jo je oznanjal vse svoje življenje, dosegla vse narode. Vsi bodo poslušali Veselo Novico.

Pavel je ujetnik v Rimu in želi skupnostim, tako kot Kološanom, morda v obliki okrožnice, izročiti svojo vrhunsko meditacijo o skrivnosti odrešenja in Cerkve. V tem pismu so obravnavane značilne Pavlove teme: odrešitev po milosti; božje ljudstvo; Sveti Duh. Pojavljajo se tudi izrazi modrost, skrivnost in polnost. Pravzaprav krščeni sodelujejo v Kristusovi usodi in Pavel želi v središče svojega sporočila postaviti, kaj je Bog naredil izjemnega v Jezusu Kristusu. Oznaniti in celo slaviti je treba Božjo milost, pa tudi spravo, ki je povezana s tem velikim delom, ki ga je opravil Jezus Kristus. Pogani so zdaj polnopravni državljani Božjega Kraljestva (Raz 2,11-22). Cerkev je opredeljena kot Božje ljudstvo in kot Kristusovo telo. Božansko razodetje ni podeljeno v teoriji ali sistemu, temveč se "skrivnost" razodeva v krščanski skupnosti in s strani krščanske skupnosti. Cerkev je treba gledati kot univerzalno resničnost, skoraj posebljeno v pismu Efežanom, kot je bila Božja modrost v Prvi Zavezi. Cerkev teži k temu, da postane večna, četudi se zdi minljiva, umeščena v zgodovino. Zveza Kristusa in Cerkve je izpostavljena kot model zakonske zveze, kjer se izražata Kristusova suverenost in odgovornost Cerkve.

Ne glede na to, ali je besedilo napisal Pavel, ali kateri od njegovih tajnikov na podlagi podanih navodil, ali pa kateri od njegovih dedičev, se avtor sooča s kritično situacijo, s katero se sooča krščanstvo v po-apostolskem obdobju. Vprašanje je: kakšna bo prihodnost Cerkve, krščanstva? Svet se je od Kristusove smrti in vstajenja korenito spremenil. Božji dar je zdaj povezan z oblikovanjem Cerkve, kar odpira situacijo brez vrnitve. Danes bi se lahko vprašali: kakšna je prihodnost naše

Cerkve, naših krščanskih skupnosti? Kako bodo zagotovili pričevanje in oznanjevanje evangelija prihodnjim rodovom? Kaj nam prinaša prihodnost?

Temeljno vprašanje, ki se zdi, da se zastavlja tako Efežanom kakor tudi nam, je odnos vsakega izmed nas do Postave, natančneje do Jezusa, novega zakonodajalca. V Prvi Zavezi, Tori, je Postava prisotna povsod. Duhovniki morajo poučevati Gospodove odločitve in navodila (5 Mz 33,10). Preroki, možje Besede, ki jih žene Božji Duh, priznavajo avtoriteto te Tore in vabijo vse, vključno z duhovniki, naj bodo zvesti Jahveju, njegovi Besedi, Postavi. Preroki včasih očitajo duhovnikom, da so zanemarili Toro (Oz 4,6; Ezk 22,26). Obsojajo grehe, ki so predvsem kršitev Dekaloga (Oz 4,1s). Jeremija oznanja poslušnost »Besedam Zaveze« (Jer 11,1-12). Ezekiel našteva grehe, katerih seznam se zdi vzet iz kodeksa svetosti (Ez 22,1-16,26). Med modreci se nauk Tore oblikuje v novih oblikah: maksime, pregovori, zgledne biografije. Pristna modrost je predstavljena kot Postava, poslušnost Postavi (Sir 24,23ff); postavila je svoj šotor v Izraelu, ko je bila po Mojzesu dana Postava. Zato moramo opevati veličino Božje postave (Ps 19,8ff), najvišjega daru, ki ga Bog ni dal nobenemu drugemu narodu (Ps 147,19ff). Oznanjati ljubezen do Postave (Ps 119) pomeni za ljudi izkazovanje svoje ljubezni do samega Boga. Ali ni to bistvo judovske pobožnosti? Ali ni to Tora, ki jo mora Izrael postaviti v središče svojega življenja?

Z Jezusom moramo Postavo povezati z ljubeznijo, ki povzema vse predpise: ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega. »Gorjé vam«, razlaga Jezus pismoukom in farizejem, »ker zidate grobnice prerokom, vaši očetje pa so jih umorili. Torej spričujete in potrjujete dejanja svojih očetov«: medtem ko so oni ubijali preroke, vi gradite njihove grobnice. Pregarjate in ubijate preroke in apostole, tako kot so to počeli vaši očetje. *Gorjé vam, učitelji postave, ker ste vzeli ključ od spoznanja: sami niste vstopili, tistim, ki so hoteli vstopiti, pa ste zabranili.*« Sodba je huda in lahko razumemo, zakaj pismouki in farizeji začnejo napadati Jezusa in ga nadlegovati z vprašanji, ga poskušati ujeti v past, sledeč vsaki njegovi besedi. In kakšna je naša zavezanost, da sprejmemo evangelij in ga oznanjamo bližnjim? Ali smo pripravljeni trpeti ponižanje, da bi nadaljevali delo evangelizacije, da bi še naprej govorili o Gospodu Jezusu? Ali smo pripravljeni soočiti se z misijonarskimi izzivi našega časa, tudi če moramo trpeti in biti preganjani?

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*